

στρατόπεδον τῶν Ἰουδαίων ἡνίκα ἐχρῆν.

Τέταρτον ἀπὸ τοῦ τρόπου τῆς δειξέως τοῦτο ἂν τις καταμάθῃ σαφῶς. Οὐ γὰρ ἄνω μένων τὸν τύπον ἐδείκνυε οὐδὲ γὰρ δυνατὸν ἦν αὐτοῖς οὕτω μαθεῖν· ἀλλὰ κάτω καταβὰς τοῦτο ἐποίει.... Πῶς οὖν ὁ ἀσπὴρ εἶπέ μοι, τόπον οὕτω στενὸν φάτινης καὶ καλύβης ἐδείκνυε εἰμὴ τὸ ὑψηλὸν ἐκεῖνο ἀφίεις κάτω κατέβη καὶ ὑπὲρ αὐτῆς ἔστη τῆς κεφαλῆς τοῦ παιδίου ὅπερ οὖν καὶ ὁ εὐαγγελιστῆς αἰνιτιώμενος ἔλεγεν «ἰδοὺ ὁ ἀσπὴρ προῆγεν αὐτοὺς ἕως ἐλθῶν ἔστη ἐπάνω οὐ ἦν τὸ παιδίον».

Η ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗ ΣΠΑΤΑΛΗ

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ὁ τῶσον φιλοστόργως διὰ τὸ κοίμινόν του φρονίζον ἐκάστοτε ἐξαπολύει πρὸς τὸν λαὸν διαφόρους παραινετικὰς ἐγκυκλίους πρὸς περιστολὴν κατὰ τὸ δυνατὸν τῆς ἐπιπολαζούσης ἀνθηκτικότητος καὶ ἐν παντὶ παραλυσίας ἀλλὰ καὶ ἐκ παραλλήλου συνεργάζεται ἐν προκειμένῳ καὶ μετὰ τῶν ἐπισήμων πρὸς λήψιν τῶν σχετικῶν μέτρων. Μία ἐκ τούτων ὑπῆρξε καὶ ἡ πρὸ ἡμερῶν κατὰ τῆς σπατάλης ἐγκύκλιος ἣτις νομίζομεν ὅτι πρέπει νὰ ἔλθῃ εἰς ὕσον τὸ δυνατὸν μεγαλυτέραν δημοσιότητα καὶ νὰ μελετηθῇ σοβαρῶς ἀπὸ ὅλους μας καὶ νὰ ἐφαρμοσθῇ μάλιστα ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἡμερῶν τὰς ὁποίας διερχόμεθα καθ' ὅς ἐκδηλώνεται ἡ μάλλον ἀδικαιοσύνητος καὶ ὀλεθρία σπατάλη ἐν' ᾧ τόσα ἐρρεΐπια χαίνουσι ἐνώπιόν μας, καὶ τόσαι ἀνεπούλοτοι πληγαὶ πυρορροοῦν, καὶ τόσοι κίνδυνοι μᾶς ἐπαπειλοῦν. Εἶναι ἀνάγκη ν' ἀνανήψωμεν, νὰ σωφρονήσωμεν καὶ νὰ ὀρθοποδήσωμεν ἂν θέλωμεν νὰ ζήσωμεν, καὶ ὡς ἄτομα, καὶ ὡς ἔθνος καὶ ὡς κοινωνία.

Ἰδοὺ καὶ ἡ ἐγκύκλιος.

Εἶναι γεγονόςδες ἀναντίρρητον, ἐπιμαρτυρούμενον ἐκ τῶν πραγμάτων αὐτῶν, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ κοινωνία σήμερον κατέχεται ὑπὸ πρωτοφανοῦς τινος μανίας πρὸς ἀσωτείαν καὶ σπατάλην. Αἱ πρόσφατοι μεγάλοι ἐθνικαὶ ἡμῶν ἀπώλειαι εἰς ἀνθρώπους, ἐπαρχίας ὀλοκλήρους καὶ εἰς χρῆμα, ἀντὶ νὰ ἐμβάλωσιν εἰς τοὺς Ἑλληνας πολίτας τὸ πνεῦμα τῆς περισυλλογῆς καὶ τῆς φειδοῦς, πρὸς ὀρθοπόδησιν τῆς φίλης ἡμῶν πατρίδος, τούναντίον, θὰ ἐνόμιζέ τις ὅτι συνετέλεσαν εἰς τὴν δημιουργίαν τῆς ὀλοῦν ἐπιτεινομένης φρενίτιδος καὶ τῆς ἀλογίστου δαπάνης, σκοπὸν μοναδικὸν ἐχούσης τὴν ματαίαν ἐπίδειξιν καὶ τὴν ἡδονιστικὴν ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν τῆς γῆς.

Καὶ ἐνῶ ἅπαντα τὰ Κράτη, τὰ μετασχῶντα εἰς τὴν τρομακτικὴν σύρραξιν, τῆς ὁποίας πρὸ μικροῦ μάρτυρες παρόστημεν, ἐπέβαλον εἰς ἐ-

αὐτά, ὡς ὁμάδες κοινωνικαὶ καὶ ὡς ἄτομα, οἰκονομίας καὶ ἐλάττωσιν καὶ περιορισμὸν ἀξιωματικῶν δαπανῶν περιττῶν, πρὸς οἰκονομικὴν τοῦ συνόλου περισυλλογὴν, ἐν Ἑλλάδι παρατηρεῖται μανιώδης τάσις πρὸς κατασώτευσιν καὶ κατασπατάλησιν τοῦ χρήματος εἰς μηδαμινὰ καὶ ἀνάξια ἀνθρώπων σοβαρῶς ἐκτιμώντων τὴν ἀληθῆ ἔννοιαν τῆς ζωῆς καὶ τῆς πραγματικῆς χαρᾶς καὶ εὐτυχίας. Ἐπειδὴ δὲ ἅπαντα ἀπαξιαπλῶς τὰ εἶδη, τὰ θεραπεύοντα ἀνάγκας ἐξογκωμένας καὶ ὀρέξεις ἐκδηλυτικὰς, ἐκ τῆς ἁλλοδαπῆς προέρχονται, ἐκεῖ καὶ φυγαδεύεται κατὰ ἑκατομμύρια ὀλοκλήρα τὸ χρῆμα τοῦ λαοῦ, οὕτινος τόσην ἀνάγκην διὰ τὴν μελλοντικὴν τῆς ὑπαρξίν ἔχει ἡ ἐπουλώνοσα τὰς δυσθεραπεύτους πληγὰς τοῦ Ἑλληνικῆ πατρίδος.

Καὶ οὕτω διαπιστοῦται ὅτι ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἐξήχθη κατὰ τὸ πρῶτον ἐξάμηνον τοῦ 1925 —φερ' εἶπεῖν— ποσὸν 145 χιλιάδων λιρῶν διὰ τὴν εἰσαγωγὴν ὑφασμάτων μεταξωτῶν, καὶ ἔτι φροβρώτερον καὶ ἀπογοητευτικώτερον, ποσὸν 18 χιλ. λιρῶν, ἥτοι 88 ὀλοκλήρων ἑκατομμυρίων δραχ. διὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἀρωμάτων!

Ἡ τοιαύτη ἐξωφρενικὴ σπατάλη χρήματος εἰς ὅλους ἐπουσιώδη καὶ περιττά, ἣτις οὐχὶ σπανίως γίνεται αἰτία ἀπληστίας, καὶ αἰσχροκερδείας, κλοπῶν καὶ καταχρήσεων καὶ τῶν ἄλλων κακῶν, τὰ ὁποῖα ἀσχημίζουσιν τὴν σύγχρονον ζωὴν, ἀποτελεῖ ἔγκλημα μονονουχὶ ἀπέναντι τῆς χώρας ἡμῶν, ἐνθα εἰς χιλιάδας πολλὰς ἀνέρχονται οἱ μὴ δυνάμενοι νὰ κορέσωσι τὴν πείναν των καὶ διὰ ξηροῦ ἀκόμη ἄρτου καὶ νὰ στεγάζωσι τὸ τεταλαιπωρημένον αὐτῶν σαρκίον οἱ συρόμενοι εἰς τὰς ὁδοὺς προσβεβλημένοι ὑπὸ νόσων ἀνιάτων, χωρὶς νὰ δύνανται νὰ διαθέσωσι ἐλάχιστον χρηματικὸν ποσὸν διὰ τὴν περίθαλψιν τῆς ὑγείας αὐτῶν.

Ἡ δαπάνη χρημάτων εἰς ἀντικείμενα πολυτελείας ὅλους περιττά, ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας, ὁπότε τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος προσπαθεῖ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς οἰκονομικῆς ἀνορθώσεως καὶ εὐεξίας, πρὸς ἀνύψωσιν τοῦ γοήτρου αὐτοῦ παρὰ τοῖς ξένοις, πρὸς ἀντιμετώπισιν ἐνδεχομένων μελλοντικῶν ἐθνικῶν κινδύνων καὶ πρὸς ἄνετον ζωὴν τοῦ ἐργαζομένου καὶ βιοπαλαίοντος λαοῦ, ἀποτελεῖ περιφρόνησιν καὶ ἀστοργίαν ἐγκληματικὴν κατὰ τῆς πατρίδος, τὴν ὁποῖαν ἐδιδάχθημεν νὰ θεωρῶμεν καὶ ὀφείλομεν νὰ θεωρῶμεν μητρὸς τε καὶ πα-